

Bersærkergang henrev Meningsfællerne til mægtige Ovationer. Skønt Pastor Gaardbo heller ikke sparede sig men frygtløs traadte op imod ham ved alle hans Møder, kunde det undertiden se ud, som om Stemningen for Balduin voksede, og navnlig var dette Tilfældet, da Enslevs fynske Avis en Dag kunde oplyse og dokumentere, at det gamle Højre, hvis galdebitre Glæde det var blevet at puste til Krigsflammen i det overmægtige Folkeparti, havde udstedt hemmelig Ordre til at kaste Stemmerne paa Præsten.

En Dag midt under Kampen viste Distriktslægen sig igen i Præstegaarden. Han stod som altid ganske udenfor det almene Røre. Om sit politiske Standpunkt plejede han til Menigmands Forargelse at erklære, at han med Glæde solgte sin Stemmeret for en Sukkerkringle til hvert af sine Børn.

Da han heller ikke ved dette Besøg traf Broderen hjemme, efterlod han igen en lille Skrivelse. »Jeg har faaet en Patient her i din Nærhed. Kommer desaarsag forbi imorgen Eftermiddag ved Firetiden. I Tillid til det gamle Ord, at alle gode Gange er tre, kigger jeg da herind.«

Den næste Dag noget før den opgivne Tid gik Præsten hjemmefra. Han nøjedes med at lade sin Husholderske bringe Broderen en Hilsen.

Paa flere Valgmøder havde hans Modstandere søgt at bringe ham i Klemme ved at benytte sig af Be-